

4. gr.

Hlutfallstala styrkhæðar á legudag í hverjum flokki skal vera:

Í I. flokki A	100%
Í I. flokki B	90%
Í II. flokki A	70%
Í II. flokki B	60%
Í III. flokki A	50%
Í III. flokki B	40%

5. gr.

Samkv. ákvæðum fjárlaga 1965, sbr. 12. gr. VI, er styrkuppþæðin kr. 8 000 000.00, og skiptist hún í krónutölu á legudag milli flokka þannig:

I. flokkur B	kr. 39.00
II. flokkur A	— 30.00
II. flokkur B	— 26.00
III. flokkur A	— 22.00
III. flokkur B	— 17.00

6. gr.

Fjöldi legudaga í hverju sjúkrahúsi árið 1964 reiknast samkvæmt skýrslu sjúkrahússins.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt sjúkrahúsálögum nr. 50 10. júlí 1964, öðlast þegar gildi.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 29. júlí 1965.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

um breyting á námsskrá fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri.

Í stað ákvæðis um starfsfræðslu og leiðbeiningar um stöðuval á bls. 35 í námskrá fyrir nemendur á fræðsluskyldualdri, er menntamálaráðuneytið setti árið 1960 samkv. heimild í 36. gr. laga nr. 34/1946 og 30. gr. laga nr. 48/1946 og gildi tók samkv. auglýsingu nr. 192, dags. 16. september 1960, komi eftirfarandi:

Starfsfræðsla og leiðbeiningar um náms- og stöðuval fari fram í I. og II. bekk gagnfræðastigs í nánnum tengslum við félagsfræði og þann þátt landafræðinámsins, er lýtur að atvinnuvegum landsmanna, og skal ætla eina kennslustund á viku til félagsfræði og starfsfræðslu í hvorum bekk.

Þar sem kennslustundir á viku í I. og II. bekk gagnfræðastigs eru færri en 33, skal bætt við einni kennslustund, en skólastjóra er heimilt, vegna téðra námsgreina, að fækka um eina kennslustund á viku í einhverri námsgrein skólans, ef vikustundir eru 33 eða fleiri.

Kennsluna skulu þeir einir annast, sem sérstakrar þjálfunar hafa notið í starfsfræðslu.

Heimilt er að láta starfsfræðslu fara fram á námskeiðum þar sem kennslunni verður eigi við komið á annan hátt sakir vöntunar á sérhæfðum kennurum eða aðrar ástæður torvelða framkvæmd hennar.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 1. september 1965.

Gylfi Þ. Gíslason.

Árni Gunnarsson.

3. september 1965.

Nr. 148.

REGLUGERÐ

um eftirlit með útlendingum.

I. Um vegabréf og vegabréfaáritanir.

A. Vegabréfaskylda.

1. gr.

Útlendingur, sem kemur til landsins eða fer þaðan, skal, með þeim undantekningum, er segir í 13.—16. gr., hafa vegabréf, sem fullnægir ákvæðum 2.—5. gr.

2. gr.

Vegabréf skal útgefið af þar til bæru yfirvaldi og vera gilt til ferðar hingað til lands.

Í vegabréf skal skráð fullt nafn vegabréfshafa, stétt eða atvinna, hvenær hann er fæddur, fæðingarstaður, ríkisfang, lögheimili, lýsing á sérkennum vegabréfshafa, svo og til hvaða tíma vegabréfið gildir. Vegabréfshafi skal rita nafn sitt í vegabréf eigin hendi.

Í vegabréf skal fest nýleg og lík ljósmynd af vegabréfshafa. Skal myndin stimpluð með embættisstimpli þess yfirvalds, sem gefið hefur það út. Skal stimpla þannig, að nokkur hluti stimpils komi fram á myndinni, en nokkur hluti utan hennar á vegabréfinu.

Í vegabréfi skal vera embættisstimpill eða innsigli þess yfirvalds, sem gefur það út. Í meginmáli þess mega ekki vera leiðréttingar, nema gerðar séu af þar til bæru yfirvaldi.

Vegabréf skal vera á íslenzku, dönsku, norsku, sænsku, ensku, frönsku, ítölsku, spönsku eða þýzku, eða hafa að geyma þýðingu á eitt hvert þessara mála.

3. gr.

Heimilt er hjónum, hvort sem þau ferðast saman eða sitt í hvoru lagi, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Í vegabréfinu skal vera lýsing af báðum hjónunum, myndir af þeim og nöfn þeirra, rituð með eigin hendi. Vegabréfin skulu að öðru leyti vera eins gerð og vegabréf einstaklinga.

4. gr.

Heimilt er útlendingum, sem koma hingað til lands í hópferð og ætla einungis að dvelja hér í stuttan tíma, að nota vegabréf, sem gefið hefur verið út handa þeim sameiginlega. Hið sameiginlega vegabréf skal út gefið af þar til bæru yfirvaldi, stimplað með embættisstimpli þess eða innsigli og vera gilt til ferðar til Íslands. Í því mega eingöngu vera nöfn ríkisborgara í landi, þar sem það er gefið